[redacted] Végrehajtói Irodája
önálló bírósági végrehajtó
[redacted]

Tel.: 260-31-27 (munkanapokon 8-12); fax: 260-31-27
Félfogadás felek részére:
kedd: 10-12 , szerda-csütörtök: 8-12 óra között
Félfogadás ügyvédek részére: **kedd: 8-10** óra között
E-papír: *DRMJVHIHK (https://epapir.gov.hu)*

Végrehajtói ügyszám(ok): 204.V.1185/2026/7
(beadványában a végrehajtói ügyszámot feltétlenül tüntesse fel!)

[redacted] Ügyvédi Iroda
[redacted]

Elektronikusan aláírta: [redacted]
2026-09-01 15:00:05 +0200
3073072

DÍJJEGYZÉK

Készült 2026.08.04.-án/én 1106 Budapest, Pilisi u. 30. szám alatt.
Azümzümbölcsi Családi Napközi Közhasznú Nonprofit Kft. végrehajtást kérőnek , címe: 1114 Eszék u.4/b.Mf.2..

Budapest Főváros Kormányhivatala adós, címe: 1056 Budapest, Váci utca 62-64 ellen perköltség címen 933 450 Ft és járulékai iránt indult végrehajtási ügyében.
A végrehajtást a(z) **Fővárosi Törvényszék Közigazgatási és Munkaügyi Regionális Kollégiuma Bíróság** a(z) **0100-202.Vh.83/2026/1.** számú végrehajtható okirattal rendelte el.

Tájékoztatom a feleket, hogy jelen díjjegyzék kiállítására a bírósági végrehajtási díjszabásról szóló 8/2021. (X. 29.) SZTFH rendelet (továbbiakban: Dsz.) alapján, az abban foglaltaknak megfelelően került sor, valamint tájékoztatom, hogy a végrehajtási költségek kielégítési sorrendjére a Dsz. 29. §-ban foglalt szabályai az irányadók.

Végrehajtási ügyérték: (a végrehajtható okiratban foglalt főkövetelés, járulék és költség)	- Főkövetelés:			933 450 Ft
	- Kamat:			2 302 Ft
	- Elrendelési költség:			105 000 Ft
	- Illeték:			9 335 Ft
	Összesen:			1 050 087 Ft
A bírósági végrehajtót megillető végrehajtási költség		Előírás	Megfizetett	Hátralék
A végrehajtás során felmerült végrehajtási költségek elszámolása: **(adószám: 12892336-1-42)**	- Munkadíj (Díjr. 8; 9; 10.§):	37 002 Ft	37 002 Ft	0 Ft
	(ebből Díjr.10.§)	(0 Ft)		
	- Költségátalány:	27 752 Ft	27 752 Ft	0 Ft
	- Ügyviteli és iratkezelési díj:	8 000 Ft	8 000 Ft	0 Ft
	- Készkiadás:	0 Ft	0 Ft	0 Ft
	- Egyéb végrehajtói díj:	0 Ft	0 Ft	0 Ft
	- Utazási költségátalány:	0 Ft	0 Ft	0 Ft
	- Behajtási jutalék:	10 555 Ft	10 555 Ft	0 Ft
A végrehajtási eljárás teljes költsége	mindösszesen:	83 309 Ft	83 309 Ft	0 Ft
A végrehajtás során előlegezett költségek(Azümzümbölcsi Családi Napközi Közhasznú Nonprofit Kft.):	- munkadíj:			0 Ft
	- költségátalány:			0 Ft
	- ügyviteli és iratkezelési díj:			0 Ft
	- további készkiadás:			0 Ft
	utazási költségátalány:			0 Ft
	Összesen:			**0 Ft**
Befolyt összeg				1 144 204 Ft
Adós teljesítéséből elszámolt végrehajtási költség				83 309 Ft
További intézkedést nem igényel				0 Ft

Díjjegyzék alapjául szolgáló bevételi bizonylat(ok): PB003701/2026

Az eljárás befejezett a Vüsz. 33.§ b) pontja alapján.

Tájékoztatom, hogy a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 217. § (1) bekezdése alapján a végrehajtási eljárás szabályait és az előterjesztő jogát vagy jogos érdekét lényegesen sértő intézkedés (mulasztás) ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül végrehajtási kifogást terjeszthet elő. A kifogást a végrehajtónál kell benyújtani a végrehajtást foganatosító bíróságnak címezve. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 43. § (8) bekezdése a végrehajtási kifogás illetéke 15.000 Ft, amelyet az Itv. 74. § alapján a Bírósági Fizetési Portálról indított utalással, közvetlen banki átutalással az illetékes bíróság eljárási illeték beszedési számlájára, vagy készpénz-átutalási megbízás (bíróságon rendszeresített „sárga csekk") használatával fizethet meg.

Budapest, 2026.08.04.

[redacted]
önálló bírósági végrehajtó

2004. január 1-jétől az önálló bírósági végrehajtó és a végrehajtói iroda főtevékenysége tekintetében a 2007. évi CXXVII. törvény 7. § (1) bekezdés alapján nem minősül adóalanynak. Erre tekintettel a közhatalmi tevékenységgel kapcsolatban felmerült, a 35/2015 (XI.10.) IM. rendelet, valamint a Dsz. alapján felszámított díjak és költségek tekintetében számlaadási kötelezettsége nincs. Költségelszámolásra a végrehajtó által kiállított, a díjakat és költségeket megállapító jogerős intézkedése alkalmas, figyelemmel a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény *225. § (2) bekezdésére. A teljesítést igazoló*

CamScannerrel szkennelve

ELEKTRONIKUS ALÁÍRÁSSAL LÁTTA EL:
FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK

Fővárosi Törvényszék
Az ügy száma: 109.K.700.849/2026.
A felperes: Azümzümbölcsi Családi Napközi Közhasznú Nonprofit Kft. (1114 Budapest, Eszék utca 4/B fszt/2.)
A felperes képviselője: [redacted]
Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala (1138 Budapest, Váci út 172-176.)
Az alperes jogi képviselője: [redacted] kamarai jogtanácsos
A per tárgya: a gyermekjóléti ügyben hozott BP/0502/00045-2/2026 és BP/0502/00047-2/2026 számú határozatok jogszerűségével kapcsolatos közigazgatási jogvita

ÍTÉLET

A bíróság az alperes 2026. január 6. napján kelt BP/0502/00045-2/2026 és BP/0502/00047-2/2026 számú határozatait megsemmisíti.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 933 450 (kilencszázharmincháromezer-négyszázötven) forint perköltséget.

A feljegyzett 60 000 (hatvanezer) forint eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A per alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes működteti a Züm-Züm Bölcsi Családi Bölcsődét (a továbbiakban: Engedélyes1) és a Brumi Családi Bölcsődét (a továbbiakban: Engedélyes2) (együtt: Engedélyesek) az 1119 Budapest Bornemissza utca 35. fszt. 1. szám alatti ingatlanban.

[2] Az alperes bejelentés alapján hivatalból elrendelte az Engedélyesek által nyújtott szolgáltatás rendkívüli, előzetes értesítés nélküli ellenőrzését 2025. július 18-án, majd beszerezte Budapest Főváros XI. Kerület Újbudai Polgármesteri Hivatala által 2018. február 27-én kiállított VIII-297-7/2018. számú hatósági bizonyítványt, miszerint Engedélyes1 csoportszobájának – bútorzat alapterületével nem csökkentett – mérete 14,85 nm, míg Engedélyes2 esetében ugyanez a méret 21 nm.

CamScannerrel szkennelve

[3] Az alperes az ellenőrzésen tapasztaltak miatt 2025. október 1-én hivatalból eljárást indított az Engedélyesek vonatkozásában a személyi és tárgyi feltételek meglétének tisztázása érdekében. Ugyanezen a napon helyszíni ellenőrzést tartott, ahol az Engedélyesek csoportszobái alapterületének lemérését saját mérőműszerrel nem tudta elvégezni, szabad szemmel azonban megállapította, hogy azok nem érik el egyenként a 24 nm-t. Az ellenőrzésről készült jegyzőkönyvben rögzítette, a felperes által bemutatott tűzvédelmi alaprajz szerint Engedélyes1 csoportszobája 21,2 nm, Engedélyes2 csoportszobája 27 nm alapterületű. Ezt követően az alperes 2025. október 2-án ismételten megjelent az Engedélyeseknél, hogy hitelesített mérőeszközzel méréseket végezzen a csoportszobák méreteinek pontos megállapítása érdekében, azonban a felperes megtagadta a belépést és a mérések elvégzését. Majd a felperes 2025. október 9-én megküldte [redacted] felelős műszaki vezető 2025. október 7-i nyilatkozatát, miszerint Engedélyes1 által használt terület 21,95 nm, Engedélyes2 által használt terület 28,08 nm.

[4] Az eljárás eredményeként az alperes 2026. január 6-án kelt BP/0502/00045-2/2026 számú határozatával Engedélyes2, BP/0502/00047-2/2026 számú határozatával Engedélyes1 vonatkozásában hozott határozatot az alábbiak szerinti azonos tartalommal. A hatósági ellenőrzésen feltárt hibák, jogsértések alapján a jogszabálynak megfelelő tárgyi feltételek biztosítása érdekében kötelezte a felperest, hogy a határozat kézhezvételét követően legfeljebb 60 napon belül intézkedjen a határozatok rendelkező részeiben foglaltak teljesítése iránt, így – egyebek mellett – egészítse ki az Engedélyesek házirendjeit úgy, hogy azokban valamennyi kötelező tartalmi elem megtalálható legyen (az engedélyes szolgáltatásai, panaszkezelés módja, házirend súlyos megsértésének esetei, gyermeki jogok és kötelezettségek, érkezés-távozás rendje, térítési díj fizetés szabályai, beszoktatás rendje, a dohányzás szabályai). Emellett felhívta a felperest arra, hogy a jogszabálynak megfelelő tárgyi feltételek biztosítása érdekében – 4 hónapon belül – nyújtson be módosító kérelmet a férőhelyszám csökkentése, a szolgáltatási hely címének esetleges módosítása vagy megszüntetése iránt. Egyúttal a jogszerű működés helyreállításáig megtiltotta újabb ellátottak felvételét az Engedélyesekhez. Indokolásaiban kifejtette, a csoportszobák megfelelőségének igazolására csatolt felelős műszaki vezető nyilatkozat nem tanúsítja, hogy az Engedélyesek csoportszobáinak hasznos alapterületei megfelelnének a személyes gondoskodást nyújtó gyermekjóléti, gyermekvédelmi intézmények, valamint személyek szakmai feladatairól és működésük feltételeiről szóló 15/1998. (IV. 30.) NM rendelet (a továbbiakban: NM rendelet) 39. §-ában előírt méretnek. Emellett a felperes által bemutatott tűzvédelmi alaprajz és a felelős műszaki vezető által tett nyilatkozat adatait egymásnak ellentmondónak értékelte. Mivel pedig a felperes a hatóság általi helyszíni mérés elvégzését megtagadta, nem kerülhetett sor a tényállás minden kétséget kizáró tisztázására. Ezért a csoportszobák méretét a 2018. február 27-i hatósági bizonyítvány és a hozzá kapcsolódó változási vázrajz hitelesnek tekintett adatai alapján akként állapította meg, hogy Engedélyes1 csoportszobájának – bútorzat alapterületével nem csökkentett – mérete 14,85 nm, míg Engedélyes2 esetében ugyanez a méret 21 nm, így egyik sem alkalmas 8 gyermek befogadására.

[5] A fenti határozatok elleni felperesi kereset benyújtása után az alperes utóellenőrzés keretében 2026. április 1-én határozatokat hozott BP/0502/00045-20/2026 számon Engedélyes2, BP/0502/00047-21/2026 számon Engedélyes1 vonatkozásában, melyekben az Engedélyesek férőhelyszámát 7 férőhelyről 8 férőhelyre módosította. Indokolása szerint az utóellenőrzés lefolytatását a felperes által 2026. január 21-én benyújtott, az [redacted] földmérője által 2025. december 3-án készített állapotfelmérési rajz indokolta. Az utóellenőrzés során 2026. február 4-én helyszíni ellenőrzést tartott, miután megállapította, hogy Engedélyes1 csoportszobájának alapterülete az átalakítást követően 21,93 nm, Engedélyes2-é 27,88 nm,

CamScannerrel szkennelve

azaz megegyezik az állapotfelmérési rajz szerinti adatokkal, így az Engedélyesek 8-8 fő gyermek ellátására alkalmasak figyelemmel az NM rendelet 39. §-ára és Engedélyes1 vonatkozásában az NM rendelet 183. § (2) bekezdésére is.

A kereset, a védirat

[6] A felperes a határozatok megsemmisítését kérte, elsődlegesen a házirend kiegészítésére, továbbá a férőhelyszám csökkentésére, a szolgáltatási hely címének módosítására vagy megszüntetésére kötelező, valamint az újabb ellátottak felvételét megtiltó rendelkezések, másodlagosan a határozatok egésze vonatkozásában. A csoportszobák férőhelyeinek megállapításával kapcsolatban kifogásolta, hogy az alperes nem vette figyelembe az NM rendelet 183. § (2) bekezdését, mely a 2021. augusztus 31-ét megelőzően bejegyzett bölcsődékre szab speciálist szabályt a csoportszoba méretét illetően. Kifogásolta továbbá, hogy az alperes okszerűtlenül mérlegelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, és azt is sérelmezte, hogy a 2018-at követő állapotokra vonatkozó, neki kedvező szakhatósági állásfoglalások beszerzésére irányuló bizonyítási indítványát mellőzte. Okszerűtlennek tartotta azt az alperesi bizonyítékértékelést is, hogy a műszaki vezető nyilatkozata amiatt nem került figyelembevételre, mert az nem az NM rendelet szerinti pontos terminológiát tartalmazta. További okszerűtlenségként azonosította, hogy míg az alperes korábban maga is szükségesnek tartotta a csoportszobák méretére vonatkozó mérések elvégzését, ettől később indokolás nélkül eltekintett. Hangsúlyozta, 2025. október 2-án azért nem engedélyezte a mérések elvégzését, mert arra előzetes bejelentés nélkül olyan időben került volna sor, amely felborította volna a gyermekek napirendjét, nem a mérés elvégzésének akadályozása volt tehát a célja. Mindezek alapján az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1)-(3) bekezdései és a 81. § (1) bekezdése, és ezeken keresztül az NM rendelet 39. § és 183. § (2) bekezdése sérelmére hivatkozott. Állította továbbá, hogy a házirend kiegészítésére vonatkozó határozati rendelkezés semmilyen indokolást nem tartalmaz, ez az Ákr. 81. §-ába ütközik azzal, hogy egyébként nincs is a házirend kötelező tartalmát előíró jogi norma. Az újabb ellátottak felvételének megtiltásával kapcsolatos határozati rendelkezés kapcsán ugyancsak indokolási hiányosságra hivatkozott azzal, hogy a fentiekben kifogásolt határozati rendelkezések jogsértésének megállapítása kihat ennek jogsértésére is. Az alperes utóellenőrzés során hozott határozatai kapcsán arra hivatkozott, hogy azok a perben támadott határozatok módosításának minősülnek, mivel indokolásuk szerint az alperes elfogadta azt a 2025. december 3-i geodéziai jegyzőkönyvet, mely a csoportszobák méretét hitelt érdemlően igazolja és már a támadott határozatok meghozatala előtt rendelkezésre állt, és ez a tényállás megfelelő tisztázása esetén az alperes által is megismerhető lett volna figyelemmel arra is, hogy a 2025 őszén eszközölt felújítások nem érintették a csoportszobák méreteit.

[7] Az alperes a kereset elutasítását kérte, a határozataiban foglaltakat fenntartotta. Az utóellenőrzés eredményeként hozott határozatokkal kapcsolatban kiemelte, azokat nem a perben támadott határozatok jogsértéseinek orvoslásaként, hanem a felperes által csatolt, az általa eszközölt átalakítási munkálatok után készített állapotfelmérési rajz alapján indult utóellenőrzési eljárásban megállapított tényekre figyelemmel hozta meg. Hangsúlyozta, az állapotfelmérési rajz ugyan a támadott határozatok előtt keletkezett, de azt a felperes csak azok meghozatala után nyújtotta be. A házirend kiegészítésére kötelezés jogalapjával kapcsolatban a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 10. § (2) bekezdésére hivatkozott, mely előírja, hogy házirenddel kell rendelkeznie a bölcsődéknek és a 99. §-ára, mely pedig azt írja elő, hogy a bölcsődéknek a vonatkozó jogszabályok és szakmai iránymutatások alapján kell működniük.

CamScannerrel szkennelve

Ilyen szakmai iránymutatásnak minősül a Magyar Bölcsődék Egyesületének honlapján található iránymutatás, ami meghatározza, mire kell kiterjednie a bölcsődék házirendjének.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

[8] A kereset alapos.

[9] A bíróságnak arról kellett döntenie, az alperes a tényállás tisztázási és indokolási kötelezettsége teljesítésével hozta-e meg a felperesre kötelezettségeket rovó határozatait. A bíróság a határozatok jogszerűségét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (1) bekezdése alapján kizárólag a keresettel támadott rendelkezések (házirend kiegészítése, férőhelyszám csökkentése, az újabb ellátottak felvételének megtiltása) tekintetében vizsgálta.

[10] A bíróság mindenekelőtt rögzíti, az utóellenőrzés során hozott határozatok – nem vitatottan – egy olyan bizonyítékon alapulnak, melyet a felperes csak jelen perben támadott határozatok meghozatala után nyújtott be az alperesnek. Ezért a Kp. 85. § (2) bekezdése és 78. § (4) bekezdése alapján sem az utóellenőrzés eredményeként hozott határozatokban foglaltak, sem az azok alapját képező állapotfelmérési rajz nem volt figyelembe vehető jelen határozatok jogszerűségi vizsgálatakor.

[11] Az NM rendelet 39. §-a szerint a bölcsődei ellátást nyújtó intézményben, szolgáltatónál a bölcsődei csoportszoba bútorzat nélküli hasznos alapterülete gyermekenként legalább három négyzetméter.

[12] Az NM rendelet 183. § (2) bekezdése szerint a szolgáltatói nyilvántartásba 2021. augusztus 31-én hét férőhellyel bejegyzett családi bölcsődében – a 39. §-ban foglaltaktól eltérően, a Módr3.-mal módosított 51/F. § (3) bekezdés a) pontja alapján, a szolgáltatói nyilvántartásba bejegyzett adatmódosítást követően – akkor is nevelhető, gondozható nyolc gyermek, ha a csoportszoba bútorzat nélküli hasznos alapterülete nem éri el a 24 négyzetmétert, de meghaladja a 21 négyzetmétert. Ebben az esetben a férőhelyszám csökkentése nélkül a csoportszoba bútorzat nélküli hasznos alapterülete nem csökkenthető.

[13] A bíróság először a csoportszobák méretével kapcsolatos határozati megállapítás helyességét vizsgálta, e körben konkrétan azt, hogy az alperes a tényállásfeltárási kötelezettségének eleget tett-e és a bizonyítékok megfelelő értékelése alapján megalapozottan jutott-e arra a következtetésre, hogy a felperes csoportszobáinak mérete nem éri el az NM rendelet 39. §-a szerinti méretet. Az Ákr. 62. §-ában foglalt tényállásfeltárási kötelezettség a döntéshozatalhoz szükséges mértékű tényállás tisztázására terjed ki, mely a hivatalból indult eljárásban fokozottan a hatóság terhére eső kötelezettség, a döntés megalapozottságának hiánya ilyen esetben nem igazolható az ügyfél közreműködésének elégtelenségére hivatkozással. Ezért alapvetően téves az a határozati megállapítás, miszerint „a tényállás minden kétséget kizáró tisztázására nem kerülhetett sor". Ilyen esetben ugyanis a hatóságnak nem a feltáratlan tényállás alapján kell a jogsértés fennállását megállapítania, hanem a döntéshozatalhoz szükséges tényállás további feltárásáról kell gondoskodnia. Megállapítható, hogy jelen esetben az alperes a 2025. október 2-i szemle sikertelensége miatt kizárólag a 2018. február 27-i hatósági bizonyítvány alapján állapította meg a csoportszobák méretet, holott az abban foglaltak helytállóságát a felperes által csatolt bizonyítékok (tűzvédelmi alaprajz, felelős műszaki vezető nyilatkozata) és a felperes által állított 2018 óta eszközölt átalakítás összességében legalábbis kétségbe vonta. Ezért lett volna elengedhetetlen a hitelesített

CamScannerrel szkennelve

mérőműszerrel történő hatósági mérés elvégzése, amelynek nem képezhette volna akadályát a felperes ellenállása, a szemle eredményes lefolytatására ugyanis rendelkezésre álltak volna az Ákr. 70. §-ában foglalt eszközök. Ugyanakkor meg kell jegyezni, jelen esetben a rendelkezésre álló iratokból egyébként nem tűnik ki, hogy milyen, a szemle eredményességét veszélyeztető okból maradt el – az alperes által sem vitatottan – a felperes előzetes értesítése (Ákr. 68. § (2) bekezdés) a perben előadott menthető indokra is figyelemmel. Ilyen körülmények között az alperes nem rendelkezett olyan kellően feltárt tényállással, amely a jogsértés megállapításának megbízható alapjául szolgálhatott volna. Mindezek alapján tehát az alperes az Ákr. 62. §-ába ütköző módon nem tárta fel a tényállást a csoportszobák méretét illetően, amely jelen esetben az ügy érdemére kiható jogsértéshez vezetett, mivel ebből fakadóan a döntés megalapozottsága nem állapítható meg. A csoportszobák mérete hitelt érdemlő megállapítása nélkül ugyanis nem lehet állást foglalni abban a kérdésben, hogy azok elérik-e az NM rendelet 39. §-a szerinti méretet, illetve vonatkozhat-e rájuk az NM rendelet 183. § (2) bekezdésében foglalt kisegítő szabály.

[14] A csoportszobák méretével kapcsolatos határozati megállapítás jogsértése miatt további vizsgálat nélkül is egyértelműen megállapítható volt, hogy a csoportszobák méretéből következő, az újabb ellátottak felvételének megtiltására vonatkozó rendelkezés is jogsértően került a határozatba tényállásfeltárási hiányosság miatt a fentiekkel azonos jogi érvelés mentén.

[15] A házirend kiegészítésére vonatkozó határozati rendelkezést illetően megállapítható, hogy ezzel kapcsolatban egyik határozat sem tartalmaz semmilyen indokolást. Az alperes csupán a perben hívta fel a Gyvt. 99. §-át, mely alapján állítása szerint a Magyar Bölcsődék Egyesületének honlapján található iránymutatás figyelembevételével rendelkezett a házirendből hiányzó tartalmi elemek pótlásáról. A töretlen bírói gyakorlat szerint azonban a közigazgatási határozat indokolási hiányosságai az alperesi védiratban már nem pótolhatók, és a perbeli nyilatkozattal nem egészíthető ki a határozati indokolás [pl. Kf.39.011/2020/9, BH2016. 189., EBH2017. K.14, Kfv.I.37.511/2023/8]. Noha nem minden indokolási hiányosság eredményez az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértést [Kfv.VI.37.079/2026/3.], ez jelen esetben egyértelműen megállapítható volt. Azzal ugyanis, hogy a határozatok az Ákr. 81. § (1) bekezdésébe ütközően sem tényállítást, sem jogszabályi hivatkozást nem tartalmaznak a házirend kiegészítésére vonatkozó kötelezés tekintetében, teljes egészében feltáratlan maradt ezen határozati rendelkezés ténybeli és jogi alapja. Ennek következtében a határozatokból nem volt megállapítható, hogy az alperes a házirendi hiányosságokat mely jogszabályi (vagy szakmai iránymutatásban foglalt) rendelkezések megsértéseként értékelte, és ezzel a felperes jogorvoslati joga is sérült, mert nem tudott e kötelezés ellen hatékonyan védekezni a perben. Ezért annak vizsgálata nélkül, hogy a Magyar Bölcsődék Egyesületének iránymutatása egyáltalán minősülhet-e a Gyvt. 99. §-a szerint olyan szakmai iránymutatásnak, amelyre hatósági kötelezés alapítható, a bíróság megállapította, hogy az indokolás e körben fennálló teljes hiánya a felperes hatékony jogorvoslathoz való joga gyakorlásának korlátozására figyelemmel az ügy érdemére kiható eljárási jogsértésnek minősül.

[16] A fentiekre tekintettel a bíróság a Kp. 92. § (1) bekezdés b) pontja és 89. § (1) bekezdés a) pontja alapján a határozatokat megsemmisítette. Az új eljárás elrendelését mellőzte, mert az eljárások hivatalból indultak és az utóellenőrzés eredményeként rögzítettek szerint a felperes esetében immár nem állnak fel a korábban kifogásolt jogsértő körülmények.

CamScannerrel szkennelve

[17] A pernyertes felperes a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint ügyvédi megbízási szerződésben foglalt 35 000 Ft + ÁFA óradíjjal számolva a tárgyaláson kívül végzett tevékenységéért 19 munkaóra és a tárgyaláson való részvételért 2 megkezdett munkaóra alapján összesen 21 munkaórával számolva számított fel ügyvédi munkadíjat. Figyelemmel arra, hogy a bíróság a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységet a felszámított összeggel arányban állónak találta és az alperes sem vitatta a felszámítást, 735 000 Ft + 198 450 Ft ÁFA megfizetésére kötelezte az alperest a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (3) bekezdése alapján.

[18] A pervesztes alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) c) pontja alapján személyes illetékmentességet élvez, ezért helyette a Pp. 102. § (1) bekezdése értelmében az állam viseli az Itv. 45/A. § (1) bekezdése szerinti eljárási illetéket, melynek összegét a bíróság a perben támadott határozatok száma alapján állapította meg.

[19] Az ítélet elleni fellebbezés kizártsága a Kp. 99. § (1) bekezdéséből következik.

Budapest, 2026. május 19.

[redacted] [redacted] [redacted]

a tanács elnöke előadó bíró bíró

CamScannerrel szkennelve